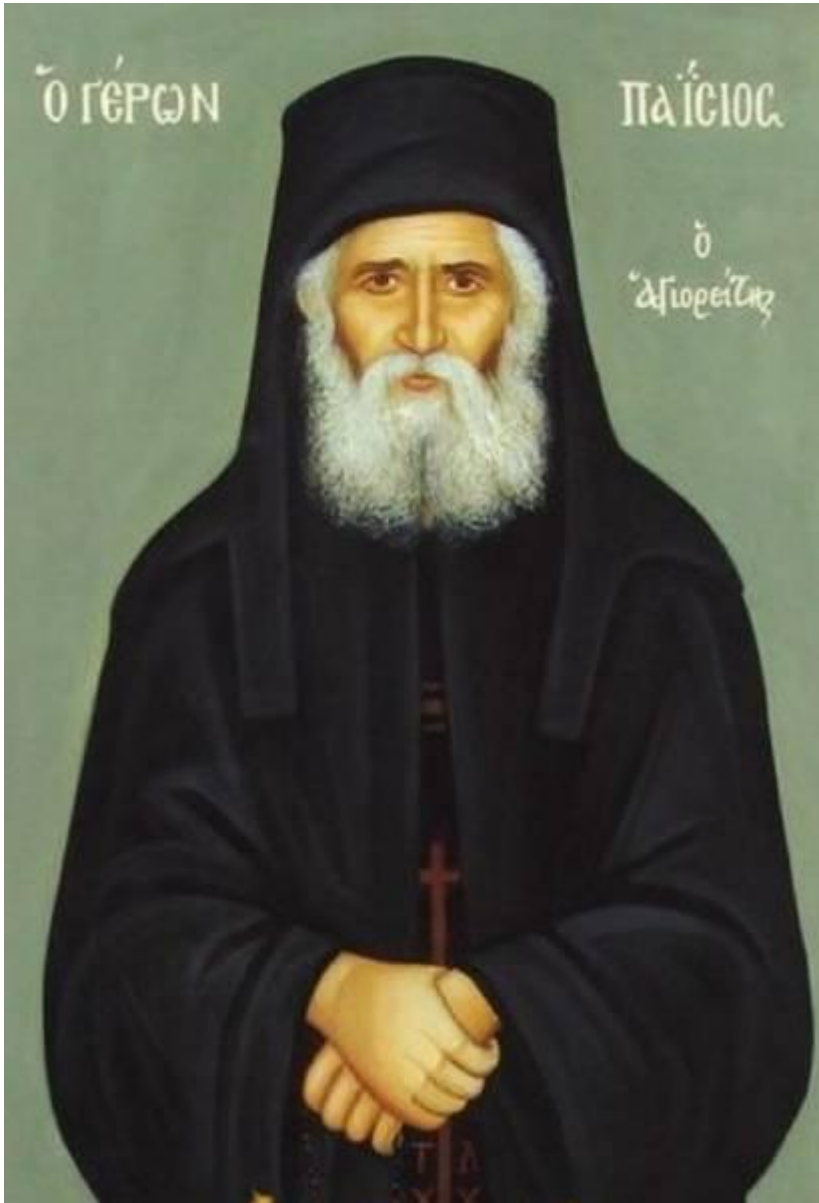

Γέροντας Παΐσιος Αγιορείτης: Όποιος έχει καλούς λογισμούς, όλα καλά τ'ά βλέπει

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Φωτό:..ricardo.gr

Μου είπαν μερικοί ότι σκανδαλίζονται, γιατί βλέπουν πολλά στραβά στην Εκκλησία, καί εγώ τους είπα: Άν ρωτήσης μια μύγα: Έχει λουλούδια εδώ στην περιοχή; θά πη: δέν ξέρω εκεί κάτω στον λάκκο έχει κονσερβοκούτια, κοπριές, ακαθαρσίες, και θά σου άραδιάση όλες τις βρωμιές στις όποιες πήγε. Άν όμως ρωτήσης μιá μέλισσα: είδες καμμιá ακαθαρσία εδώ στην περιοχή; θά σου πη: ακαθαρσία; οχι, δέν είδα πουθενά εδώ ότόπος είναι γεμάτος από εύδιαστά λουλούδια καί θά σου αναφέρη ένα σωρό λουλούδιατου κήπου, του άγρου κ.λπ. Βλέπεις, ή μύγα ξέρει μόνον που

υπάρχουν σκουπίδια, ενώ ήμέλισσα ξέρει πώς εκεί πέρα είναι ένας κρίνος, πιο εκεί ένα ζουμπούλι.

Όπως έχω καταλάβει, άλλοι άνθρωποι μοιάζουν με την μέλισσα και άλλοι με την μύγα. Αυτοί που μοιάζουν με την μύγα ψάχνουν σε κάθε περίπτωση να βρουν τί κακό υπάρχει και ασχολούνται μ' αυτό δέν βλέπουν πουθενά κανένα καλό. Αυτοί που μοιάζουν με την μέλισσα βρίσκουν παντού ο,τι καλό υπάρχει. Ο βλαμμένος άνθρωπος βλαμμένα σκέφτεται, όλα τά παίρνει αριστερά, όλα τά βλέπει ανάποδα. Ένώ, όποιος έχει καλούς λογισμούς, ο,τι καί νά δη, ο,τι καί νά του πής, θά βάλη καλό λογισμό.

Μιά φορά ένα παιδί δευτέρας γυμνασίου ήρθε στο Καλύβι και χτύπησε το σιδεράκι στην πόρτα. Είχα ένα τσουβάλι γράμματα να διαβάσω, αλλά είπα, ας βγώ να δώ τί θέλει. Τί είναι παλληκάρη; του λέω. Αυτό είναι το Καλύβι του πατρός Παΐσιου; με ρωτάει. Θέλω τον πατέρα Παΐσιο. Αυτό είναι, αλλά αυτός δέν είναι εδώ πήγε να αγοράση τσιγάρα, του λέω. Φαίνεται κάποιον πήγε να εξυπηρετήση, μου λέει με καλό λογισμό. Για τον εαυτό του πήγε να τά αγοράση, του λέω. Του είχαν τελειώσει και έκανε σαν τρελλός για τά τσιγάρα. Έμενα με άφησε εδώ μόνο μου και ούτε ξέρω πότε θα γυρίση. Αν δώ ότι άργεί, θα σηκωθώ να φύγω. Βούρκωσαν τά μάτια του και με καλό πάλι λογισμό είπε: Τον κουράζουμε τον Γέροντα. Τί τον θέλεις; τόν ρωτάω. Την

ευχή του θέλω να πάρω, μου λέει. Τί ευχή να πάρης, μωρέ! Αυτός είναι πλανεμένος δεν έχει χαίρι εγώ τον ξέρω καλά. Μην περιμένης άδικα, γιατί, κι όταν γυρίση, θα είναι νευριασμένος, ίσως είναι και μεθυσμένος, επειδή πίνει κιόλας. Άλλα εκείνο έβαζε συνέχεια καλό λογισμό.

Τέλος πάντων, του λέω, εγώ θα περιμένω λίγο ακόμη, τί θέλεις να του πώ; Έχω ένα γράμμα να του δώσω, μου λέει, αλλά θα περιμένω να πάρω και την ευχή του. Είδατε; Ό,τι του έλεγα, το έπαιρνε με καλό λογισμό. Του είπα: σαν τρελλός έκανε για τά τσιγάρα και το καημένο αναστέναξε, βούρκωσαν τά μάτια του. Ποιος ξέρει, είπε, κάποιον θα ήθελε να εξυπηρετήση.

Άλλοι τόσα διαβάζουν, κι εκείνο, παιδάκι δευτέρας γυμνασίου, και να εχη τόσο καλούς λογισμούς!

Νά τοῦ χαλάς τον λογισμό και αυτό να φτιάχνη καλύτερο λογισμό και να βγάξη πιο καλόσυμπέρασμα. Το θαύμασα! Πρώτη φορά είδα τέτοιο πράγμα!

π. Παΐσιος